

Unitat

Comissions Obreres de les Illes Balears

Exemplar gratuït

Palma · desembre · 2012 · Núm. 36

**El teu suport,
la nostra força per continuar
any rere any**

EDITORIAL

Unítat

Confederació Sindical de CCOO
de les Illes Balears
C/ de Francesc de Borja Moll, 3
07003 · Palma
Tel. 971 72 60 60
<http://www.ib.ccoo.es>
premsa@ib.ccoo.es

Responsable de Comunicació:
Francesc Mellado

Col·laboradors:

Ignacio Fernández Toxo, José Luis García,
Carmen Díaz de la Jara, Eva Cerdeiriña,
Francesc Mellado, Gabinet de Salut Laboral,
Toni Perelló, Miguel Àngel Pardo, Lluís Caldés,
Natalia Valdés, Pep Ginard, Antoni Baos
i Patricio Serra.

Correcció lingüística:
Rosa R. Beltran

Realització:
Marco Spinazzola · ECOGRÀFIC

Edició i impressió:
Omni

Distribució:
Nouvent

Dipòsit legal:
PM 132-1986

Tirada:
10.000 exemplars

Les opinions i comentaris publicats en les pàgines d'aquesta publicació són responsabilitat exclusiva dels seus autors.

Davant de la resignació, esperança

L'any que deixam enrere ha estat el més complicat d'ençà que va començar la crisi, no sols a nivell econòmic, sinó també pel que fa a l'ordre social i sindical. Mostra d'això és el fet que els sindicats hem hagut de convocar dues vagues generals.

Les mesures de retallades i l'atac sense precedents als drets socials i laborals, tant a nivell d'Estat central com a la nostra comunitat autònoma, per part dels governs del Partit Popular, han deixat palesa que la sortida de la crisi la fan recaure sobre les esquenes dels treballadors i de les treballadores, mentre que els vertaders culpables se'n surten com si no hagués passat res.

Abaratir l'acomiadament; permetre modificacions unilaterals de les condicions de feina a les empreses; reducció de salaris; contractes de formació fins als 30 anys; facilitar els expedients de regulació d'ocupació (ERO) aplicant-los inclús a la Funció Pública; obligar a "treballar en benefici de la comunitat" als aturats; contractes amb un any de prova; són algunes de les mesures d'aspecte laboral sobre les que el Govern central ja ha legislat.

Aquests atacs també han tengut com a objectiu la societat en el seu conjunt: acarnissant-se amb els treballadors i les treballadores del sector públic; reduint prestacions per a desocupats; augmentant l'IVA; retallant la Llei de dependència; privatitzant empreses públiques; congelant l'SMI; minvant els pressuposts en educació (augmentant les taxes universitàries i reduint les beques) i en sanitat (introduint copagaments).

Però el més greu de tot és que cap de les mesures que es prenen estan servint per sortir-ne, de la crisi. Com a mostra tenim que les previsions europees situen el dèfi-

cit en un 8% del PIB –front al 6,3 previst pel Govern–; el decreixement del producte interior brut es preveu al voltant de l'1,5 per a l'any 2013; i les previsions de l'atur el situen entorn del 26,6 per cent.

S'apliquen mesures que s'estan demostrant que no serveixen i palesen que la crisi és una bona excusa per acabar amb tot allò que de des la lluita social i sindical havíem anat aconseguint en protecció social, educació i sanitat.

Primer ens volien fer creure que nosaltres, els treballadors i els ciutadans, érem els culpables, i ara s'afanyen perquè pensem que no existeix una política alternativa a la seva. Però, en contra d'això, des del moviment sindical diem ben fort que això no és veritat, que existeixen unes altres polítiques, polítiques més equitatives, polítiques més redistributives de la riquesa, polítiques que afavoririen el creixement i que crearien més ocupació. La nostra alternativa és clara: un millor sistema impositiu; una racionalització de la despesa que no afecti la qualitat dels serveis indispensables de l'Estat de Benestar; una lluita efectiva contra el frau i l'economia submergida; i una ordenació del sistema financer són, entre d'altres, mesures que ajudarien a sortir més prest de la crisi i d'una manera més justa.

Començarem el 2013 amb més núvols negres que no clarianes a l'horitzó. S'augura un any amb moltes dificultats, però també un any que encetarem amb una renovació dins el nostre sindicat, fruit dels diferents congressos, que ens ha de servir per a situar-nos, juntament amb el conjunt de la ciutadania, al centre de la lluita contra els retrocessos a què ens volen empènyer. Confiam que davant la resignació s'imposi l'esperança.

**Seguirem
lluitant
perquè
els grans no
oprimeixin
els petits**

FELIÇ 2013

FESTES D'ÀMBIT GENERAL DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS 2013

1 de gener	Cap d'Any	dimarts
1 de març	Diada de les Illes Balears	divendres
28 de març	Dijous Sant	dijous
29 de març	Divendres Sant	divendres
1 d'abril	Dilluns de Pasqua	dilluns
1 de maig	Festa del treballador	dimecres
15 d'agost	Assumpció de Maria	dijous
12 d'octubre	Festa nacional	dissabte
1 de novembre	Tots Sants	divendres
6 de desembre	Dia de la Constitució	divendres
25 de desembre	Nadal	dimecres
26 de desembre	Segona festa de Nadal	dijous

A més, s'hi afegeixen dues festes d'àmbit local

Hace falta otra política económica

IGNACIO FERNÁNDEZ TOXO
SECRETARIO GENERAL DE CCOO

Cuatro años de lucha dogmática contra el déficit, de renuncia a la inversión, a la actividad económica y al empleo ofrecen un resultado dramático: casi seis millones de personas en paro, 1.700.000 hogares con todos sus miembros en el desempleo, centenares de miles de personas desahuciadas o amenazadas de desahucio de sus viviendas, un deterioro sin precedentes del Estado de Bienestar y los servicios públicos, quiebra del derecho del trabajo y de la arquitectura social y laboral de la democracia, trasvase de ingentes recursos públicos a la iniciativa privada, ley de educación reaccionaria que nos mete de nuevo en el túnel del tiempo, creciente privatización de la sanidad, derechos civiles en peligro, y todo ello en medio de una acentuada involución democrática. Por si no eran pocas las agresiones, el Gobierno ha decidido hace unos días no revalorizar las pensiones y aprobar una Ley de Tasas Judiciales que supone un recorte en el acceso al servicio público de la justicia. Vivimos un clima de conflicto social permanente. Hace mes y medio tuvo lugar una huelga general con un alto seguimiento y las manifestaciones que cerraron la jornada fueron multitudinarias, llevando a la calle a más de cuatro millones de personas. Cada vez son más los sectores y organi-

zaciones del tejido social que se sienten involucrados por las políticas de los poderes públicos y se suman a la movilización ciudadana. La crisis económica y financiera ha derivado en crisis social y política. De seguir por ese camino, la Unión Europea y España verán como sus políticas agravan el conflicto social y radicalizan la respuesta de la sociedad, harta de tanta arbitrariedad e injusticia.

Hay alternativa

En estos cuatro años, la situación económica se ha deteriorado hasta tal punto que nos acercamos a los 6 millones de personas en paro, seguimos en recesión, el diálogo social hace tiempo que no forma parte de las prioridades del Gobierno y las políticas europeas se han revelado tan injustas como fracasadas. El Fondo Monetario Internacional ha sido la última institución que acaba de recordar a la UE que debe centrarse en luchar contra la recesión y promover el crecimiento económico y la creación de empleo. Pero Rajoy y Barroso no parecen darse por enterados y siguen sosteniendo lo insostenible sobre las virtudes e inevitabilidad de las políticas de austeridad y recortes sociales. La nueva Ley de Tasas Judiciales, los miles de desahucios que se han producido en los últimos

años, las medidas de privatización del Sistema Nacional de Salud, los efectos de la moratoria en la aplicación y los recortes de prestaciones en el Sistema de Atención a la Dependencia, los riesgos de pobreza y/o exclusión social en España, la vulneración de los derechos lingüísticos de las Comunidades Autónomas o la decisión de no revalorizar las pensiones según la evolución del IPC, vulnerando el Pacto de Toledo, se vienen a sumar a un ambicioso programa de demolición del Estado de Bienestar, que había sido reiteradamente negado por el Partido Popular en la campaña electoral y que un año después aplica sin miramientos. De ahí la necesidad, como exigen sindicatos y Cumbre Social, de la convocatoria de un referéndum para que la ciudadanía se pronuncie sobre unos recortes que no formaron parte del programa electoral del Partido Popular. El hecho de haber exprimido los márgenes durante la etapa expansiva, en especial en los últimos años, hace que la economía española deba afrontar sus graves problemas con pocos y débiles

instrumentos; una economía que se enfrenta a un doble reto: superar sus deficiencias para crear empleo, el principal objetivo de la sociedad española, y hacerlo con una distribución equilibrada de los esfuerzos entre personas y territorios. El objetivo es claro: reducir el drama de las personas sin empleo y dar respuesta a la ineficiencia de no utilizar todos los recursos productivos disponibles por una sociedad.

La caída de la destrucción económica está suponiendo una destrucción de empleo a un ritmo insoportable. Una parte significativa de las personas que están en paro son jóvenes, muchos de ellos condenados a la ayuda familiar, la exclusión social o la emigración. Si la primera responsabilidad de los poderes públicos debe ser atender a las personas, hay que actuar en la siguiente dirección:

- Acometer nuevos programas de inversión pública
- Reactivar la economía y el empleo
- Reformar el funcionamiento del sistema financiero (que vuelva

a circular el crédito a las Pyme y a las familias)

- Disponer de una política industrial sólida que invierta en I+D+i
- Impulsar una reforma fiscal que garantice recursos suficientes al Estado para aplicar las políticas públicas
- Vincular más y mejor el sistema educativo al sistema productivo
- Consolidar y ampliar la protección social

Si el Gobierno y los poderes públicos insisten en sus políticas de recortes y no se deciden a reactivar la economía y el empleo, CCOO junto al resto del movimiento sindical y las cerca de 200 organizaciones de la Cumbre Social, mantendrán vivo el conflicto social, defenderán los intereses de la inmensa mayoría de la sociedad española y concretarán nuevas movilizaciones, como la pasada Jornada de manifestaciones en todo el país, el 17 de diciembre, contra la no revalorización de las pensiones y la Ley de Tasas Judiciales que convierte la justicia en cosa de ricos. Así no se puede seguir.

SECRETARIES

Un referéndum para salvar la democracia

CARMEN DÍAZ DE LA JARA
SECR. ACCIÓ SINDICAL

El Partido Popular obtuvo en las elecciones de 2011 un resultado de aproximadamente diez millones de votos (una importante cantidad pero minoría del censo) que le permitieron, merced a la ley electoral, obtener la mayoría absoluta. Por el contrario, el Partido Socialista Obrero Español en las anteriores elecciones obtuvo once millones de votos y no consiguió esa mayoría. En el 2011 los electores castigaron a este último partido, que se había

embarcado en una política de recortes de derechos sociales y de total sometimiento y sumisión a los poderes económicos, cuyo ejemplo final fue la reforma de la Carta Magna, pactada con el PP, sin pasar por la consulta a los ciudadanos y ciudadanas.

El Partido Popular presentó en su campaña para las elecciones un programa en el que se excluía el recorte de derechos, y sin embargo una vez instalado en el poder político, inmediatamente

despreció la concertación social y ha llevado a cabo el más brutal recorte de derechos sociales que se haya hecho desde la promulgación de la Constitución. Las consecuencias han sido inmediatas, ha aumentado de forma brutal el desempleo (más de 5 millones de parados) y se sigue destruyendo empleo, se ha abierto la brecha de la desigualdad, y la pobreza y la miseria ya afectan a una gran parte de la población. Esas medidas se han adoptado con desprecio a las formas más elementales del funcionamiento parlamentario.

La justificación del Gobierno del PP es que los recortes se hacen porque no hay otra alternativa posible a la crisis y como única solución es la que exigen los mercados y los organismos supranacionales e internacionales, todo ello englobado en el mantra obsesivo de "salvar a España" del Sr. Rajoy. Una se pregunta: ¿qué es España sino el conjunto de los hombres y mujeres que intentan sobrevivir día a día a los abusos que se cometen contra ellos? Por eso toda esta parafernalia justificativa es falsa y antidemocrática, y cada día que pasa se puede apreciar con mayor claridad.

La deuda privada era y es enorme, pero en la actualidad la deuda pública ronda el 80% del PIB y sigue subiendo, con unos intereses altísimos cuyo pago acaba en las manos de empresas financieras y socava los recursos que deberían de ser destinados a la educación, la sanidad y la dependencia. Lo que está haciendo el Gobierno es convertir la deuda privada de los bancos y las empresas en deuda pública, y las familias ya lo están pagando o las están desahuciando de sus casas.

Es decir, el pueblo debe pagar las consecuencias de las insensatas, erróneas y egoístas decisiones de todo un conglomerado de la oligarquía más rancia, tanto nacional como europea. Sin derechos no hay democracia, y si la democracia es la mejor manera de organizar la convivencia, entonces no cabe ninguna duda de que hay que repudiar la degradación de los contenidos (los derechos) y de las formas.

CCOO mantiene que hay otra forma de hacer política. La ciudadanía ha respaldado y respalda esta afirmación con su apoyo a las movilizaciones convocadas por las organizaciones sindicales y la Cumbre Social. Si el Gobierno quiere tener algo de legitimación democrática, debe convocar directamente al pueblo para que se pronuncie sobre aspectos no contemplados en su programa electoral y que resultan esenciales para su bienestar, como es la política de recortes de derechos que está sufriendo, la cual, sin duda, tiene la "especial trascendencia" que pide el Art. 92 de la Constitución Española para ser sometida a referéndum consultivo, que debería ser vinculante. Lo demás son cuentos, y no me resisto a terminar acudiendo al verso de León Felipe:

Yo sé pocas cosas, es verdad, pero solo digo lo que he visto. Y he visto que la cuna del hombre la mecen con cuentos Que los gritos de angustia del hombre los ahogan con cuentos Que el llanto del hombre lo tapan con cuentos Que los huesos del hombre los entierran con cuentos Y que el miedo del hombre... ha inventado todos los cuentos Yo no sé muchas cosas, es verdad, pero me sé todos los cuentos Y me han dormido con todos los cuentos.

El diàleg és més necessari que mai

FRANCESC MELLADO
SECR. D' OCUPACIÓ I COMUNICACIÓ

Des de la Confederació Sindical de Comissions Obreres de les Illes Balears entenem el diàleg social i la concertació com una eina clau en benefici de la societat, que facilita el clima de pau social i contribueix a una millor governança, cosa del tot imprescindible en els moments que vivim.

Per diàleg social s'entén, tal com diu l'Organització Internacional del Treball (OIT), tot tipus de

negociació, consulta i intercanvi d'informació entre els representants dels governs, ocupadors i treballadors sobre temes d'interès comú.

La Constitució Espanyola situa el paper dels sindicats i de les patronals dintre l'arquitectura de l'Estat, i promulga que els poders públics tenen el deure de facilitar la participació de la ciutadania a la vida política, econòmica, cultural i social.

El nostre Estatut d'Autonomia proclama el valor de la concertació i del diàleg social com a instrument indispensable de cohesió social. El Parlament de les Illes Balears aprovà la Llei 2/2011, per la qual es regula la participació institucional de les organitzacions empresarials i sindicals més re-

presentatives de la comunitat autònoma i que té com a objectiu la regulació del marc de participació dels agents econòmics i socials més representatius a totes les entitats i organismes públics integrats en el sistema institucional autònom, que tinguin atribuïdes competències en matèria laboral, social o econòmica que afectin els interessos de la població laboral, de les empreses i de la ciutadania en general.

Per acord del Consell de Govern de 7 d'octubre de 2011 es creà el Fòrum Balears Competitiva, un òrgan col·legiat de l'administració autònoma de caràcter participatiu i consultiu que té per objectiu el debat i la recerca, de manera conjunta amb representats de sectors estratègics i els agents econòmics i socials, d'actuacions per a la recuperació econòmica de les Balears, el creixement del

teixit productiu i la recuperació de llocs de treball i, en conseqüència, la millora de la qualitat de vida dels ciutadans. Tot i això, al nostre parer, aquest Fòrum no es pot entendre de cap de les maneres -ni per la seva naturalesa, objectiu i composició- com un òrgan de diàleg i concertació, ni molt manco que pugui suplantar altres òrgans de participació.

Amb tot, entenem que el diàleg social tripartit no s'ha obert a la nostra comunitat autònoma, la qual cosa és més que lamentable atesa la situació de profunda crisi que patim, tant a les Illes Balears com a la resta del país, i més amb l'aplicació de dos plans per a l'equilibri econòmic de les Illes Balears que afecten drets laborals i socials dels ciutadans de la nostra comunitat autònoma.

Alhora denunciem que òrgans sectorials ja constituïts, en què es participava de manera tripartida, han deixat de funcionar. D'igual manera rebutjam la decisió presa de suspendre el Consell Econòmic i Social així com el funcionament irregular d'altres òrgans de participació, com ara és l'Executiva

del Servei d'Ocupació de les Illes Balears.

Exigim, per tant, el compliment i l'aplicació de la Llei 2/2011, de 22 de març, i que la recentment constituïda Mesa Social Tripartida sigui un vertader òrgan de participació i no el que pretén el Govern, com va demostrar a la darrera reunió, en què merament es va informar del projecte de pressuposts, sense cap capacitat d'incidir per part dels agents socials.

A l'últim, volem deixar palès el nostre malestar pel fet que totes les decisions que ha pres el Govern de les Illes han estat fora de tot marc de diàleg i de concertació amb qui són legítimament els representants del treballadors, tal com marca l'ordenament jurídic, per la qual cosa entenem que no es pot dilatar més en el temps l'inici del diàleg social a les Illes Balears, per trobar un sortida més justa a la crisi entre sindicats, patronals i Govern.

El diàleg és més urgent i necessari que mai, la pilota és al terrat del Consolat, el problema és que el president Bauzá "ni està ni se le espera".

Crisi? Quina crisi?

JOSÉ LUIS GARCÍA

SECR. D'ORGANITZACIÓ, FINANCES I FORMACIÓ

Malgrat el que pugui fer presagiar el títol, no dissertarem sobre el treball musical del grup britànic dels '70, tot i que ens serveix per introduir que precisament als setantes ens estan enviant, amb l'excusa de la crisi, quant a drets es refereix, i econòmicament probablement ens deixin com la imatge de la portada de l'àlbum de Supertramp.

Segons la RAE, crisi és, en un dels seus significats: situació d'un afer o procés quan està en dubte la continuació, modificació o cessament. I realment quin és l'afer o procés que està en dubte? Podem pensar que del que estem parlant és del

model social europeu, i segurament també encertariem, però el que realment està en dubte és la democràcia que el sustenta. Estem assistint a l'agressió més gran als drets i a les llibertats des d'abans de la Segona Guerra Mundial, que va significar un canvi de model social i

econòmic en la major part del planeta, tal com està passant en l'actualitat. Prestem atenció al fet d'estar assistint al desprestigi de tot allò que s'ha relacionat amb la cosa pública i això afavoreix els interessos econòmics que pretenen la privatització dels serveis i prestacions públiques, així com posar en dubte les institucions i els polítics que ens hi representen.

El fet és que amb menys credibilitat dels ciutadans i ciutadanes vers les institucions i els polítics, es fa més difícil trobar un lideratge des d'aquest àmbit i, per tant, una solució des de la política. Sens dubte

això condiona una sortida justa de la crisi i ens situa en un escenari perillós, en què les opcions extremistes adquiriran un protagonisme que no hauríem de permetre.

D'aquest procés de crisi, sembla que no interessa sortir-ne amb una democràcia reforçada que

pogué posar traves morals i ètiques als poders econòmics, sinó el que realment interessa és una sortida amb una democràcia feble i sotmesa als interessos

econòmics, és a dir, menys Estat i més mercat.

Tal com va dir Churchill: "la democràcia és el menys dolent dels sistemes polítics". Sembla que amb això ha hagut un consens internacional, però el sistema que tenim, basat en les majories, té el risc que aquesta majoria sigui de ciutadans i ciutadanes amb un alt grau de desafecció amb la cosa política i que en moments de depressió econòmica com aquest, sigui relativament fàcil que sorgeixin moviments populistes que amb

missatges directes i fàcils a l'hora d'identificar-se ens arrosseguin a situacions que creïem superades.

Hem d'aprofitar el moment per ficar una injecció de valors democràtics al sistema. No podem quedar-nos en una democràcia que consisteixi a exercir el dret al vot cada quatre anys; a més de votar, hem d'organitzar-nos, pressionar, protestar per influir en les decisions de l'Executiu. D'això depèn la participació ciutadana i la salut democràtica d'un país.

Barceló

VIAJES

¡TE DA MÁS!

PROMOCIONES ESPECIALES
para los AFILIADOS de

<p>5% dto.</p> <p>EN TUS VIAJES Y VACACIONES CON NUESTRAS MARCAS</p> <p>[acuarta] [aisla]</p> <p>Jolidey:</p> <p>QUELÓNEA</p>	<p>5% dto.</p> <p>EN CRUCEROS</p> <p>Consulta cruceristas acogidas a esta promoción.</p>	<p>VUELOS DESCUENTOS EXCLUSIVOS</p> <p>CON AIR BERLÍN A LOS MEJORES PRECIOS</p> <p>Alicante, Málaga, Barcelona, Madrid, Bilbao, Oviedo, Santiago, Sevilla y Valencia.</p> <p>desde 82€ ida y vuelta</p>
---	---	--

BARCELÓ VIAJES OFRECE A LOS AFILIADOS DE C.C.O.O. UN 5% DE DESCUENTO EN CRUCEROS Y PAQUETES VACACIONALES CON NUESTRAS MAYORISTAS Y PRECIOS EXCLUSIVOS EN VUELOS CON AIR BERLÍN.

Para aplicar los descuentos deberás identificarte como afiliado. Consulta condiciones.

En tu **Barceló** de El Molinar: C/ Lluçmajor, 63 | 971 24 18 38

Barceló
VIAJES

Construir la salut laboral en el futur

GABINET DE SALUT LABORAL

A l'Anuari sociolaboral 2012 que edita la Fundació 1r de Maig s'ha publicat el resultat d'un informe elaborat per un equip de persones de la Universitat Pompeu Fabra, de CCOO i d'ISTAS que conté una sèrie de reflexions sobre els reptes claus de la salut laboral a Espanya.

L'objectiu del citat document ha estat plantejar la necessitat que els sindicats i altres organitzacions socials construeixin una salut laboral que vagi més enllà del model tradicional de coneixement i intervenció actualment dominants. Concretament s'ha centrat en tres aspectes: en primer lloc es fa una crítica de la salut laboral actual en considerar-la "tradicional i restrictiva" i la resolució dels problemes de salut laboral es veu com un problema "tècnic" que ha de resoldre's a través de sistemes de gestió de riscos ambientals i personals i que a penes té en compte l'organització del treball i les relacions de feina. També censura que s'oculten o no s'estudien temes com el "treball domèstic", titllant-lo de precari, de baixa qualitat, irregular o sense remuneració, amb escàs o nul accés a la Seguretat Social i una limitada capacitat per organitzar-se i aconseguir que es facin efectives les normes internacionals del treball i els drets humans. És important assenyalar que allà on s'ha aconseguit syndicar les curadores a domicili, les condicions de treball han millorat substancialment.

Altres exemples de situacions laborals molt insuficientment tractades en salut laboral són les distintes formes d'ocupació flexible i de precarietat de l'ocupació, que incrementen el risc de més accidents de treball, generar malalties d'origen laboral i tenir una pitjor salut mental.

D'altra banda, analitzar i eliminar les desigualtats en salut atès que hi ha abundant literatura sobre els efectes dels riscos laborals sobre la salut, encara que rarament es reconeix i investiga l'important paper que les condicions de treball i les relacions d'ocupació tenen com a determinants crucials en la gènesi de les desigualtats en salut laboral. El treball es produeix en un context social enormement influït per les relacions de poder existents en cada societat. La

població treballadora pertany a classes socials i gèneres distints, i la major part de llocs de treball s'organitzen en forma jeràrquica reflectint una distribució molt desigual en el seu nivell de control sobre el disseny i la planificació de les tasques i la seva execució. Les diferències de poder entre els treballadors determinen, per exemple, quin tipus de treballadors tindran més possibilitats de ser acomiadats, quins estaran sotmesos a un contracte precari o els que estaran exposats a factors de risc que provoquen malaltia i perjudiquen la salut.

Necessitam que totes les desigualtats s'integrin en la salut laboral, en especial pel que fa a temes com la precarietat laboral i l'ocupació informal i l'organització del treball. Necessitam una salut laboral integral alhora que criticam que la noció de salut laboral i prevenció dels i les professionals de

la prevenció sol adaptar-se a les necessitats de l'empresa, la qual cosa reforça la dominació del capital sobre el treball. Molts estudis han documentat que el personal expert empleat per les empreses ha retingut informació, mentit, distorsionat resultats, o ha usat mètodes inadequats en benefici dels interessos dels seus patrons. En segon lloc, l'informe es planteja la importància que té per a la salut laboral la posada en pràctica de polítiques socials i laborals neoliberals. En aquest sentit es fa una valoració de les conseqüències que tindrà la reforma laboral, aprovada pel govern del PP sense debat públic ni negociació social, com si fos una mera acció "tècnica". La reforma és una agressió neoliberal sense precedents històrics recents que mostra sense embuts la crua ideologia empresarial de classe, concretament:

- Augment de la desocupació: Un de cada 5 aturats és espanyol i la reforma laboral empitjorarà la situació. La desocupació, de fet, produeix una "cascada" d'efectes negatius: paralitza carreres professionals, redueix l'autoestima personal, genera riscos que danyen la salut, i augmenta la probabilitat d'emmalaltir. L'estrès crònic produeix greus problemes de salut com ara la depressió (3 vegades més que entre treballadors), "enganxar-se" a drogues, patir malalties cardiovasculars, morir prematurament o suïcidar-se.

- Augment de la precarietat laboral i l'ocupació informal: Juntament amb els "desocupats oficials" hi ha centenars de milers d'aturats encoberts (deixen de cercar feina), subempleats (volen treballar més hores o cerquen una feina més regular), múltiples formes d'autoocupació marginal i ocupació informal (activitats laborals remunerades sense cotitzar a la Seguretat Social, de què es beneficien empresaris sense escrúpols), el treball submergit en les tasques domèstiques o de cures i la precarietat laboral (assalariats insegurs, vulnerables, amb salaris baixos, escassa protecció, pocs drets o incapacitat d'exercir-los), factors tots ells que repercuteixen en la salut.

- Desenvolupament de pitjors condicions de treball: La majoria de factors que afavoreixen l'augment de la flexibilitat interna de les empreses augmentaran els factors de risc, la qual cosa es tradueix en més accidents de treball, problemes de salut i malalties. D'altra banda, a les empreses amb processos d'ajustos de plantilles es veu un empitjorament de les condicions, dels riscos psicosocials i de la salut entre el col·lectiu supervivent.

- Menor participació en salut laboral: Un nombre creixent d'estudis mostra l'estreta relació existent entre la participació dels treballadors i treballadors a través de diverses formes de representació, i en particular dels delegats de prevenció, i una millor salut laboral. En general es mostra com la participació s'associa amb pràctiques de gestió de la prevenció més bones, encara millors si es fa

a través dels sindicats.

- Més "presentisme" laboral: La por a ser acomiadat, la precarietat de l'ocupació i el menor poder dels treballadors afavoreixen l'extensió de l'anomenat "presentisme" laboral (la presència de treballadors als seus llocs de treball tot i estar malalts). El presentisme ocasiona un major deteriorament de la salut, pèrdues de benestar, disminució del rendiment, increment d'errors i més baixes i més llargues a mitjà termini.

- Augment de la pobresa i la desigualtat social: Els canvis en les relacions laborals de la reforma laboral faciliten la reducció de salaris i la renda de les famílies, la qual cosa contraurà encara més el consum i el PIB. Tot això repercuteix en un augment de la pobresa i un nombre més gran de treballadors pobres, amb l'efecte final d'una major desigualtat social, determinants fonamentals que influeixen en l'aparició de moltes malalties i la presència de desigualtats en salut. Per tot això, la reducció de les desigualtats en salut i la millora de la salut i la qualitat de vida dependrà en gran mesura d'una millora real en l'equitat d'oportunitats i en la creació d'ocupació i que sigui de qualitat.

En definitiva, les polítiques neoliberals, en especial la reforma laboral, signifiquen un pas enrere que empitjora les condicions de treball i ocupació, fet que produirà un significatiu empitjorament de la salut de la classe treballadora.

I a l'últim, l'informe analitza alguns factors polítics, respecte a les relacions laborals i a la participació, que són clau per construir una salut laboral més efectiva i equitativa. Entre ells que trobam la necessitat d'una salut laboral més completa, que permeti fer visibles processos ocults d'enorme importància i que prengui com a base l'experiència i el coneixement de la població treballadora, articulada a través de la representació sindical per després integrar-la juntament al coneixement d'experts i tècnics.

Es pot consultar l'informe complet a:

<http://www.istas.net/web/abreenlace.asp?idenlace=9569>

Treballar més i cobrar menys

EVA B. CERDEIRIÑA
SECR. POLÍTICA SOCIAL, IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ

Aquests dies, quan he vist en la premsa la notícia de la imputació de l'expresident de la CEOE, Gerardo Díaz Ferrán, per alçament de béns, he recordat la seva recepta per sortir de la crisi, la qual, de forma sàvia i concisa, va

exposar en la seva etapa al capdavant de la patronal: "treballar més i cobrar menys". En què, en qui estaria pensant? Potser en els seus antics col·legues, els directius de l'Ibex que l'any 2011 van guanyar un 5% més malgrat la

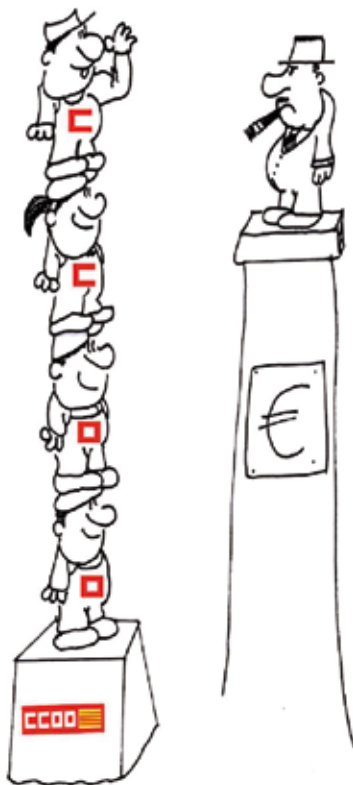
caiguda de beneficis: Segons les dades de la CNMV, les 35 grans companyies del país van patir en aquest any una caiguda conjunta dels beneficis del 40%. Malgrat això, 21 d'aquestes 35 empreses van pujar la retribució dels seus consells d'administració en una mitjana del 4,4%; la remuneració mitjana rebuda per cada conseller va ser de 552.000€.

Igualment podríem dir dels alts directius, les retribucions dels quals han crescut des del fatídic any 2008 (inici de la crisi per a alguns) un 15%. Tot i que també podria ser que es recordés d'aquesta relíquia del passat, la negociació col·lectiva, que segueix sota mínims segons els convenis registrats: l'increment mitjà inicialment pactat per a 2012 (gener/octubre) se situa en l'1,24% a nivell general, la meitat que un any abans i més de dos punts percentuals per sota de l'IPC; tal com es recull en l'informe elaborat per CCOO. Mes a mes s'ha anat produint un descens molt important de l'increment salarial pactat, reduint-se en 1,2 punts percentuals l'increment mitjà registrat a l'octubre respecte al de gener. Aquest fet, unit al fort augment de la desocupació i a la pujada dels impostos, ha tingut com a resultat que la pèrdua de renda disponible s'hagi encruelit amb la població assalariada. Les dades oficials reflecteixen que fins a setembre la renda dels assalariats ha descendit en més de 16.800 milions d'euros, un 5,08% de la seva renda. Al contrari, en el mateix període les rendes empresarials creixen un 2,64%. I a l'hora de treballar més i cobrar menys, els treballadors de les Illes ens emportem totes les medalles: 1.771 euros (un 6,5%

inferior a la mitjana estatal) i 134,1 hores efectives treballades al mes (la mitjana és de 131 hores). En aquestes condicions, no resulta estrany que gairebé un 19% de les llars il·lenques estiguin en risc de pobresa.

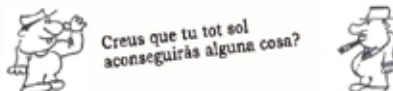
I si almanco algunes llars capejaven la crisi amb la pensió de la gent gran, aquest últim recurs també es veurà seriosament minvat, gràcies al penúltim incompliment electoral del senyor Rajoy. La pensió dels majors és l'únic ingrés per més de 300.000 famílies (*Crisi i fractura social a Europa. Causes i efectes a Espanya*. Fundació la Caixa). Una pensió que s'ha devaluat en un 1,9% en aquest triomfal any de legislatura. Arguments, els de sempre: "decisió difícil, mesura dolorosa, no teníem una altra opció per complir el dèficit". Escoltant per enèsima vegada aquesta cantarella, recordava també l'anècdota que Soledad Gallego Díaz comentava en un article: Thatcher (il·lustre mestra dels nostres governants) va encunyar una frase per justificar les seves polítiques: "No hi ha alternativa" -els sona?- resumida en les seves sigles en anglès "TINA" (There is not alternative); però un irònic i sagaç sociòleg francès, Pierre Bordieu, contraatacava i va demanar que algú anés a cercar a TIA (There is alternative). Seguim amb això.

El sindicat ets tu AFILIA-T'HI

PER QUÈ MAURIES D'AFILIAR-T'HI?

CCOO és el primer sindicat de l'Estat en afiliació, representativitat i presència a les empreses. Per això som el millor instrument per defensar drets i interessos de la classe treballadora, així com de pensionistes, persones en atur, immigrants i joves.

CCOO és un sindicat que defensa els interessos col·lectius dels treballadors. Per això, de les millores aconseguides a través dels convenis col·lectius ens beneficiem tots i totes.

L'afiliació és la manera de combatre les injustícies socials i laborals a les que estam sent sotmesos el conjunt dels ciutadans. Només quan en siguem més i estiguem més organitzats, arribarem més lluny.

No oblidis mai que els drets dels treballadors no han caigut del cel sinó que han estat fruit de l'esforç i la lluita.

AVANTATGES

Estar afiliat i mantenir l'afiliació en CCOO, comporta obtenir importants beneficis a l'hora d'utilitzar els serveis jurídics. A partir dels 12 mesos es comencen a bonificar els serveis que es demandin i als set, tots els actes jurídics són gratuïts, d'aquí la importància de fidelitzar la teva afiliació.

Visita la nostra pàgina web els serveis i taules d'honoraris

Si ets afiliat/da a CCOO podràs beneficiar-te de nombrosos descomptes en oci, salut, compra de llibres, material informàtic...

CCOO compta amb uns prestigiosos serveis d'assessorament sindical, jurídic i tècnic que posa a la teva disposició com a persona afiliada.

Tipus de quota: Quota General: 11,10 euros
Quota Especial: 6,70 euros
Quota Reduïda: 5,50 euros

A més, la quota sindical és deduïble en la declaració de la renda i inclou una assegurança de vida en cas de mort per accident.

Necessites més motius?
Organitza't, participa-hi

AFILIA-T'HI

Para més informació:
www.lb.ccoo.es

MOBILITZACIONS

Massives manifestacions confirmen l'èxit de la vaga general del 14N

Més de 80.000 participants en les manifestacions a Palma, Maó i Eivissa per tancar la jornada de vaga general i de consum canalitzaren la indignació de la ciutadania amb les polítiques de retallades del Govern central i autonòmic. En el discurs de cloenda de la multitudinària mar-

xa convocada a Palma, la secretària general de CCOO, Katiana Vicens, afirmà que més de seixanta organitzacions sindicals "se solidaritzaren amb els pobles del sud d'Europa". I afegí: "No estam tots sols, el món ens està mirant".

Pancarta unitària encapçalant la manifestació a Palma.

Piquets a Emaya.

Piquets a la Intermodal de Palma.

Piquets informatius pel centre comercial de Palma.

Piquets informatius per les avingudes de Palma.

Manifestació pel carrer Jaume III.

Final de la protesta a la plaça Major.

Anem al carrer en defensa de les pensions i contra les retallades socials

Primer varen ser els salaris dels empleats públics i els drets laborals de tots els treballadors i treballadores; després retallaren l'ensenyament i la sanitat pública, la prestació per desocupació, els serveis públics i socials, la dependència, la igualtat, la justícia, l'R+D+i... i ara toquen les pensions.

Davant les contínues retallades de drets decretades pel Govern del PP, les més de 40 organitzacions socials i sindicals que formen la Cimera Social (entre elles, CCOO) decidiren convocar per al 17 de desembre mobilitzacions a tot el país, contra l'última decisió del Govern de no actualitzar les pensions per a 2013 i l'anunciada modificació de

la reforma de pensions en matèria de jubilació anticipada i parcial, entre d'altres.

La no revaloració de les pensions és inconstitucional i ha de ser invalidada. És un nou incompliment del programa electoral, i per això reiterem la petició d'un REFERÈNDUM.

CCOO demanarà a la Defensora del Poble que, en l'exercici de les seves competències, presenti recurs d'inconstitucionalitat contra una mesura injusta i ineficaç, que aprofundeix en les errònies polítiques d'austeritat que s'apliquen a Espanya i que constitueix un perjudici per al col·lectiu més vulnerable, el dels pensionistes.

La NO revaloració de les pensions: una mesura injusta i inútil

- La decisió del Govern de no revalorar les pensions és una mesura injusta i inútil que aprofundeix en les errònies polítiques d'austeritat.

- Suposarà retirar 2.000 milions d'euros del consum immediat el 2012 i 2.000 milions addicionals el 2013 (per efecte de consolidació de les quanties), ja que les pensions es dediquen fonamentalment a aquest fi, i amb això s'intensificarà el descens d'activitat econòmica i la destrucció d'ocupació.

- La no revaloració afecta la totalitat de pensions, sense excepcions: gairebé a 9 milions.

- Totes les pensions perdran poder adquisitiu (-1,9%), fet que serà especialment greu tenint en compte que les quanties mitjanes de les pensions són ja de per si bastant discretes (835 euros/mes) i que gairebé el 30% són pensions mínimes.

- A més a més, els pensionistes ja han patit altres mesures d'ajust (copagament sanitari, retallades en dependència, etc.) que afecten greument la capacitat adquisitiva de les seves pensions, i el preu de béns estratègics ha augmentat especialment (les medicines han incrementat el seu preu en un +20,7%, l'electricitat i la calefacció ho han fet en un +10,8%).

El Govern anuncia una reforma de la jubilació anticipada i parcial

Des de CCOO defensam la necessitat que la Llei 27/2011, acordada per sindicats i empresaris, entri en vigor l'1 de gener de 2013, tal com està previst en l'Acord de Pensions de 2011 i en l'esmentada llei que el desplega. El Govern sembla que vol fer una reforma unilateral abans d'aquesta data, però no hi ha cap raó objectiva per canviar-la abans que entri en vigor.

Si el Govern reforma la Llei 27/2011 en el sentit que sembla anunciar és probable que retardi l'edat de jubilació anticipada més enllà dels 61 anys i endureixi els requisits per fer-ho. Això, unit a la reforma laboral que facilita i abarateix l'acomiadament, la menor protecció contributiva per desocupació aprovada aquest estiu, així com la menor protecció a través dels subsidis per desocupació per a majors de 52 anys, ara 55 i amb menor base de cotització reconeguda a la Seguretat Social, significarà deixar desprotegits durant més temps centenars de milers de persones amb edats pròximes a la jubilació, i afectarà també "a la baixa" la quantia de la seva pensió, que cobraran més tard i per menor

quantia, amb la disminució de les rendes de la resta de la seva vida.

- En l'actualitat, la jubilació anticipada involuntària als 61 anys funciona com una figura "refugi" per a treballadors expulsats del mercat de treball que es veuen pràcticament desprotegits per les prestacions de desocupació (subsidis).

- Avui per avui prop del 40% dels jubilats anticipats als 61 anys prové d'una situació de baixa o nul·la protecció per desocupació.

- En el que va de crisi, s'ha duplicat el nombre de treballadors que accedeixen a la jubilació anticipada als 61 anys que procedeixen d'una situació de baixa o nul·la protecció per desocupació.

La Llei 27/2011, que ha d'entrar en vigor l'1 de gener de 2013, suposa una reforma integral i equilibrada del sistema de Seguretat Social, incloses les figures d'accés a la jubilació anticipada i parcial. Està pactada per sindicats i empresaris i aprovada amb un important consens polític. Fer-ne modificacions parcials, en el sentit anunciat pel Govern, alteren negativament aquest equilibri.

FEDERACIONS

Rafael Palomino
al capdavant de
FECOMA

FECOMA

Rogelio Marín, que ha estat al capdavant de la Federació de la Construcció i materials afins els tres darrers mandats, ha cedit el testimoni a Rafael Palomino, qui dirigirà la Federació els propers quatre anys.

El Xè Congrés de FECOMA, que va tenir lloc a l'edifici de la Fundació Laboral de la Construcció, rendí un petit homenatge a Rogelio Marín, secretari general de la Federació fins alhores, que ha esgotat els tres mandats que li permeten els Estatuts de CCOO Illes Balears. Rafael Palomino el substituirà a partir d'ara com a principal responsable de la Federació. Marín va comptar amb els aplaudiments i les paraules d'agraïment dels delegats i delegades presents en aquest Xè Congrés i del president de la patronal dels constructors, Manuel Gómez, així com del president de la Fundació Laboral de la Construcció, Pedro Figuerola.

En el seu comiat com a secretari general, Marín va destacar la greu situació de crisi que afecta tots els sectors, però sobretot la construcció, en què, segons va afirmar, al voltant de 13.000 persones de les Balears estan a l'atur. Les primeres paraules del nou secretari general, Rafael Palomino, foren per la feina feta pel seu antecessor en el càrrec, en la confiança que Marín seguirà ajudant en les tasques de la Federació. "La meva intenció és continuar la tasca que ja va emprendre Rogelio Marín", va assegurar Palomino.

La novetat de l'FSC seran les coordinacions sectorials

PEP GINARD

SECRETARI GENERAL DE L'FSC-ILLES BALEARS

Allà pel mes de març de l'any 2009, començaven a caminar dues realitats, dues federacions, dues formes de fer sindicalisme diferents: es constituïa l'FSC-Illes Balears. Es fusionaven la Federació de Serveis Públics i la de Transports. Per davant teníem tot un desafiament, prenia forma una Federació amb més de 5.000 afiliats i afiliades i amb prop de 600 delegats i delegades. No obstant això, anava passant el temps i no s'aconseguia que encadenassin correctament aquestes dues realitats.

Anàvem amb "el pas canviat" i això provocava que en el pla organitzatiu, a l'intern, es produïssin friccions que, amb el temps, desembocaren en la sanció i el cessament de tota la Comissió Executiva per part de l'FSC estatal i la constitució de una Comissió Gestora. Però com tot té un inici i un final, i per allò que no hi ha mal que cent anys duri, la tasca més important que li corresponia a la Comissió Gestora era l'organització del II Congrés de l'FSC Illes Balears. Aquest II Congrés havia de ser una alenada d'aire fresc, una eina, un punt i final a una etapa amb més núvols que clarianes. Aquest congrés havia de situar l'FSC Illes Balears en el camí adequat i afrontar els reptes que la crua realitat i el dia a dia s'obstina una i altra vegada a posar-nos a prova.

Nova Comissió Executiva

Per decisió majoritària dels delegats presents en el II Congrés de l'FSC Illes Balears, es conforma una nova Comissió Executiva amb Carmen Sánchez, Pedro Castro,

Vicente Losa, Joana M. Hernández, Ramon Carreras, Maria Antigua Jiménez, i Pep Ginard com a secretari general.

Hem aconseguit unir un grup variat i divers, amb la intenció que estiguessin representats tots els sectors que conformen aquesta federació. Entenem que des de la varietat i la diversitat integrant el sector públic i el privat, amb la participació de tots i totes és com es pot avançar.

"Entenem que des de la varietat i la diversitat, integrant el sector públic i el privat, amb la participació de tots i totes és com es pot avançar"

Traçam un projecte en el que dibuixam un símil amb el cos humà, on la columna vertebral són les Coordinacions sectorials, les extremitats són les Seccions sindicals, la medulla espinal és el Comitè federal, i el cervell del projecte el conforma una Executiva federal reduïda,

àgil i operativa.

La nostra realitat sectorial formada per tretze sectors cada un amb les seves fortaleces i les seves debilitats, ofereixen a l'FSC-Illes

Balears l'oportunitat d'estructurar aquestes realitats en el nostre territori, mitjançant el coordinador sectorial capaç de reconèixer gairebé de manera immediata les mancances i les necessitats d'aquell col·lectiu o individu.

Pel que fa a les extremitats del nostre projecte, hi ha seccions sindicals que pràcticament funcionen de manera autònoma; el nostre objectiu és que s'impliquin en un projecte federal en el qual han de tenir un paper destacat. Amb elles hem de reforçar l'acció sindical, la negociació col·lectiva i l'afiliació, l'abecé del que som i del que volem ser.

Un dels pilars d'aquest projecte passa per la constitució del Comitè federal. Aquest comitè estarà compost

per l'Executiva federal i les Coordinacions sectorials i comarcals de l'FSC-Illes Balears. Pretenem agilitzar tot allò relacionat amb l'entorn sociopolític

que ens afecta de manera directa, tant en l'àmbit públic com en el sector privat. Aquest serà un espai participatiu, variat i de debat envers els objectius de la política sindical i estratègies a seguir en l'àmbit de l'FSC-Illes Balears. Des de l'empatia és com s'aconsegueix una aproximació a la realitat vista des de tots els angles, i per aquí és per

"Des de l'empatia és com s'aconsegueix una aproximació a la realitat vista des de tots els angles, i per aquí és per on vol transitar aquest projecte que compartim amb tots i totes"

on vol transitar aquest projecte que compartim amb tots i totes. Finalment, el cervell d'aquest projecte és l'Executiva federal. Els nostres Estatuts federals defineixen l'Executiva com a "l'estructura de direcció de la Federació que aplica les directrius del Congrés, Consell i Comitè federal". I així ha de ser. El projecte que presentem

encaixa en una Executiva federal reduïda, cohesionada, capaç de donar resposta als reptes i als desafiaments que se'ns presenten, i als que estan per arribar.

La FECCOO Illes exigeix la retirada de l'avantprojecte de la LOMCE

Ensenyament demana consens per a la reforma educativa

ANTONI BAOS

SECRETARI GENERAL DE LA FED. D'ENSENYAMENT

A través de l'aprovació de la nova llei, la LOMCE, ens trobarem davant un sistema que conduirà a diferents títols amb oportunitats limitades per segons

qui, la qual cosa és especialment greu en el cas de l'ensenyament obligatori, en què s'estableix un pervers sistema de revàlides per tal de reconduir els alumnes cap a unes vies d'ensenyament gens lliures ni vocacionals.

D'aquesta manera, aquells alumnes amb dificultats per accedir a l'estudi es veuran limitats a una tria irreversible. Se'ls conduirà cap a Programes de Qualificació Inicial sense sortida o a Programes de Reforç que, inevitablement, apuntaran cap a una Formació Professional devaluada. A més, tot s'avaluarà

amb proves externes els resultats de les quals s'exposaran a la resta de la comunitat educativa amb indicadors comuns per a

tots els centres. Es potenciaran els centres especialitzats en la superació de proves, centres d'elit. Per afegit, es validarà l'educació diferenciada per sexes.

Tot plegat ens fa pensar en un sistema que, a la llarga, pretén justificar la privatització de serveis públics. Pensem, sinó, en el fet que els professors puguin impartir docència en altres ensenyaments dels assignats. Des de la FECCOO veiem una intenció clara: apriar Escoles Oficials d'Idiomes, universitats, ensenyaments artístics, tecnològics i altres tipus d'ensenyaments que facin nosa o que, simplement, puguin resultar lucratis.

Així mateix, a l'esborrany de la llei l'estructura del sistema pateix importants canvis no només pel que fa a la durada i composició de les etapes, sinó pel que respecta a la divisió que fa de les matèries en dividir-les en troncs, específiques i d'especialitat des de l'Educació Primària fins als ensenyaments post obligatoris.

CCOO entén que no hi ha categories en les matèries curriculars i que totes han de tenir el mateix tractament per aconseguir una educació integral de l'alumnat, que li permeti formar-se com a persona responsable, crítica i amb capacitat de participació en la societat.

D'altra banda, veiem que figures que potenciaven la participació en els centres es dilueixen. Entenem, per exemple, els Consells Escolars com a òrgans col·legiats de participació de la comunitat escolar en el govern

del centre. D'altra manera, no tenen sentit. Ara, però, veurem com aquest instrument de participació conjunta perd competències. De fet, podem dir que passa a ser un òrgan, únicament i estricta, consultiu. Serà el director, que possiblement serà triat per l'Administració, qui assumirà les competències decisòries dels consells escolars -convertint-se en l'únic òrgan decisor del centre- i qui podrà afavorir o rebutjar la contractació de personal, fet que pot resultar poc transparent i pot estar condicionat per factors ideològics.

La suposada autonomia de centres de què es presumeix en l'avantprojecte de llei no és tal, ja que en realitat es basa únicament en potenciar la figura de la direcció escolar i del projecte de qualitat o de plurilingüisme que desenvolupi el centre, establint un sistema de "recompenses" per aquells que ho duguin a terme. A més, aquesta autonomia haurà de ser supervisada i aprovada per l'Administració educativa corresponent.

Lluny d'afavorir el debat entre tota la comunitat educativa, el Partit Popular ha posat en marxa l'avantprojecte de la Ley Orgánica para la Mejora de la Calidad de la Educación (LOMCE). Des de la Federació d'Ensenyament ens hi hem pronunciat en contra, per segregacionista i discriminatòria, perquè fa minvar la participació de la comunitat educativa i perquè limita les competències de les comunitats autònomes amb l'augment del requeriment dels continguts comuns.

Sindicalisme per recuperar el carrer

MIGUEL ÀNGEL PARDO
FED. D'ACTIVITATS DIVERSES

El passat 8 de novembre se celebrava el VIIIè Congrés ordinari de la Federació d'Activitats Diverses de les Illes Balears, congrés en què la totalitat de Delegats assistents revalidava la seva confiança en la persona de Miguel Ángel Pardo com a secretari general de la Federació per als pròxims quatre anys, alhora que donaven el seu suport a la nova Executiva.

A través d'un complet Informe General es feia una obligada recapitulació del que havia estat la trajectòria de la nostra Federació -en termes generals positiva- des de novembre del 2010, data en què va tenir lloc l'últim Congrés extraordinari i, sobretot, i potser això sigui el més important, es marcava la línia d'actuació del que serà la nova legislatura.

La crisi econòmica generalitzada per la que travessa el nostre país, igual que la resta d'Estats del nostre entorn econòmic agreujada exponencialment durant l'últim any per les polítiques "kamikazes" dels Governos, tant nacional com regionals, del PP amenaça seriosament, pel que fa a l'aspecte laboral, de defenestrar un principi tan elemental com és el de justícia social -consagrat en l'article 1r de la Constitució Espanyola- a través d'una Reforma Laboral que deixa els treballadors a mercè de l'empresari, alhora que buida d'atribucions els representants dels treballadors, tant en la negociació dels ERO com dels convenis col·lectius, dels que l'empresari pot desvincular-se a voler.

Davant un panorama tan fosc, al sindicalisme només li queda, si vol sobreviure, recuperar un model que, encara que pugui resultar grosser i caspós, és, sens dubte, efectiu: el sindicalisme del megàfon i el tambor, recuperar el carrer, tornar als orígens, a la lluita obrera, cosa que, d'altra banda, a la nostra Federació mai hem oblidat. Amb tal objectiu, una de les primeres tasques que hem d'abordar és formar els nostres Delegats i

membres de Comitès, prioritant la qualitat per sobre de la quantitat tot i amb el risc que això repercuteixi negativament en els nostres índexs de representativitat. S'han acabat els Delegats que només ho són per obtenir un blindatge o beneficiar-se dels crèdits sindicals, s'han acabat els Delegats que sol·liciten hores sindicals per acudir a una manifestació i després no hi apareixen. El control, en aquest aspecte, serà exhaustiu, i a qui no li agradi, té la porta oberta.

Una altra de les nostres metes és que tots els Delegats i Membres de Comitè aprenguin a afiliar i potenciar l'afiliació des dels mateixos centres de treball.

Un altre dels objectius que ens hem marcat en el curt termini és enfortir un dels sectors més vulnerable, desestructurat i precari de la nostra Federació: el dels Auxiliars de Servei, a través de la creació de l'Agrupació d'Auxiliars de Balears que s'erigeixi en òrgan de representació dels treballadors del ram. I, a l'últim, no cal ni dir-ho, mantindrem la nostra línia com una de les Federacions més actives i representatives en totes les vagues, manifestacions i concentracions que se celebrin. La situació, sens dubte, així ho requereix.

FEDERACIONS

Ginés Díez, nou secretari general de la FECOHT

FECOHT

El passat 21 de novembre es va celebrar als locals de CCOO a Palma el Vè Congrés de la Federació de Comerç, Hostaleria i Turisme (FECOHT) sota el lema "Defensant la feina, construint el futur". En el marc del Vè Congrés de la FECOHT, Ginés Díez ha estat escollit com a nou secretari general en substitució d'Ángeles Sánchez. La Comissió Executiva que acompanyarà el nou secretari general per dur a terme les tasques i línies d'acció encomanades pel Vè Congrés són: Ángeles Sánchez Úbeda (secretària d'Acció Sindical, Ocupació i Immigració), Juan Santolaya Forgas (secretari d'Organització, Finances i Afiliació), María Trinidad Herrero Galán (secretària de la Dona, Igualtat i Joventut), Consuelo López Melero (responsable de FECOHT a Eivissa), Ruth Martínez Calle (responsable de FECOHT a la comarca de Manacor), Antonio Soria Hernández (responsable de FECOHT a Menorca) i José María Ramón Póveda (secretari de Salut Laboral i Medi Ambient).

Igualment s'han triat les diverses delegacions de FECOHT-CCOO Illes, s'ha elegit el Consell Federal de FECOHT Illes, delegació per al Congrés FECOHT estatal. (15 i 16 de gener del 2013, a Madrid), i per al Congrés Confederal de CCOO Illes. (24 i 25 de gener del 2013, a Mallorca).

El Vè Congrés de la FECOHT, que va comptar amb l'assistència de 60 delegats i delegades, va debatre l'Informe General de la Comissió Executiva sortint, les Ponències del Xè Congrés Confederal estatal, les Ponències del Xè Congrés Confederal de CCOO Illes, les Ponències del Vè Congrés FECOHT estatal i el Pla de Treball 2012-2016 del Congrés de FECOHT-ILLES.

A més dels delegats de la Federació, hi va haver 15 convidats, entre els quals la secretària general de CCOO Illes, Katiana Vicens, i el secretari general de la Federació estatal de FECOHT, Javier González.

Vè Congrés de FITEQA Illes Balears

Amb el peus al centre de treball

LLUÍS CALDÉS CASTELL
FED. FITEQA ILLES

El passat dia 20 de novembre es va celebrar el Vè Congrés de FITEQA – CCOO Illes Balears, en què es varen elegir els nous òrgans de direcció de la Federació a les Illes. També es marcaren les noves línies de treball: volem tenir una presència més gran als centres de treball, fet que és molt important per nosaltres perquè suposa el contacte directe amb

l'afiliat o afiliada al seu lloc de feina, i així poder fer una millor valoració de les problemàtiques de cadascun dels nostres afiliats. No tenim cap dubte que això suposarà un major esforç per les persones que treballam a la Federació dia a dia. Per això s'ha dissenyat un equip de treball molt més implicat i jove que en anys anteriors, un equip que també

disposarà de més recursos.

Durant els pròxims quatre anys, és un objectiu de la Federació optimitzar els recursos que tenim, sobretot pel que fa a les hores sindicals de què disposen els delegats dels treballadors (les hores sindicals és un recurs del sindicat; un dret que ve recolzat per la Llei orgànica de llibertat sindical que ens va costar molt aconseguir i ara no podem desaproveitar). Actualment la gran majoria dels delegats no fan ús dels seu dret a emprar les hores sindicals, ni per la seva tasca al centre de feina, ni a la Federació. Per això ens hem marcat com a fita l'ús d'aquestes hores en benefici de tots els afiliats i la conscienciació tant dels mateixos delegats, com dels companys afiliats que han de comprendre que és un bé per tothom i que si repercuteix al seu lloc de feina, és responsabilitat de l'empresari posar-hi solució; és un dret que ens toca per llei. D'altra banda, una de les noves línies d'actuació per aquests anys que vénen, és l'aposta per les seccions sindicals enteses com la part del sindicat que ens

representa a dins l'empresa, és a dir, és la manera que tenen els afiliats i afiliades d'un centre de treball o empresa d'organitzar-se. Està estadísticament demostrat que les empreses on hi ha secció sindical, els resultats són millors en tots els aspectes, electorals i d'afiliació; una afiliació més ben informada i més ben atesa, una negociació més eficient i, com a resultat de tot això, unes millors condicions de treball. Per això, és un dels nostres reptes fomentar la creació de seccions sindicals a tots aquells centres que considerem de rellevància, i a tots aquells que ens ho demanin.

L'afiliació és també un dels temes en què es va incidir més durant el Congrés. Hem d'entendre tots la importància que té el fet de créixer amb afiliació, no és només cosa nostra, és cosa de tots els que ja som part d'aquesta organització. Ser un afiliat o afiliada de CCOO no significa tenir un contracte amb una organització de serveis, significa que ens hem unit perquè junts som més forts davant de les adversitats, perquè aquells que van per lliure estan més desprotegits i perquè si ens unim tots tendrem més recursos i serà millor l'atenció a l'afiliat o afiliada.

Ens esperen quatre anys molt durs, de molta feina, però que agafam amb molta il·lusió i amb moltes ganes. FITEQA-CCOO és al teu costat.

Grandes retos para la nueva Ejecutiva de la FSS

Isabel Pascual renueva cuatro años más como secretaria general avalada por el 100% de los votos del X Congreso de la Federación

NATALIA VALDÉS
FED. DE SANIDAD Y SERVICIOS SOCIO SANITARIOS

Isabel Pascual Gelabert y su equipo a la Comisión Ejecutiva de la Federación de Sanidad y Servicios Sociosanitarios, elegido por total mayoría el pasado 4 de diciembre, tomarán como tema prioritario los nuevos planes organizativos y de trabajo que ayuden a afrontar la difícil situación a la que nos enfrentamos en los próximos cuatro años.

Isabel Pascual contará con la colaboración de los anteriores miembros de la Ejecutiva, Manel García Beneyto, Juan Andrés Bernabeu, Antonia Pedreño, Isabel A. Bernardo Cera, Antonio Jesús García Morell, junto con las nuevas incorporaciones de Irma Torres Planells, Remedios Soto

López, Natalia B. Valdés Álvarez y Mónica V. Rosas González; Bartolomé Martorell Moragues y Mercedes Sáinz Hernangómez siguen como suplentes.

Bajo el lema "Ahora contigo más que nunca", el X Congreso de la Federación ha analizado los retos

de futuro, como la privatización de los hospitales o las inversiones en la Ley de dependencia, así como el recorte de los derechos sindicales, y ha concluido que es necesario "implicar más a los profesionales en la gestión y a la ciudadanía en la concienciación",

para dar una respuesta social a la pérdida de derechos.

La nueva dirección de la Federación de Sanidad y Servicios Sociosanitarios de CCOO se planteará en su hoja de ruta la máxima implicación de los trabajadores en el día a día del sindicato.

Arnau Llinàs substitueix Carme Seguí a COMFIA

Ha estat elegit en el transcurs del IV Congrés COMFIA-Illes, on estaven convocats 30 delegats i delegades

COMFIA

El passat 19 de novembre va tenir lloc a Palma el IV Congrés de COMFIA-Illes, on estaven convocats 30 delegats i delegades. En el transcurs del congrés es va triar Arnau Llinàs com a secretari general amb el 100% dels vots dels assistents. Durant el mateix procés també es va escollir la Comissió Executiva, integrada

per 7 membres representants de diferents Seccions Sindicals i Sectors.

La secretària general sortint, Carmen Seguí, va presentar l'informe de la Secretaria General, documents de la Federació estatal de COMFIA-CCOO i el document congressual de COMFIA-Illes: "Junts Podem". L'única candidatura a la Comissió Executiva i a la Secretaria

General de COMFIA-ILLES per als propers quatre anys estarà formada per les següents persones: Arnau Llinàs Quintana com a secretari general i responsable de Salut laboral, i Josep I. Ullés Cortés com a secretari d'Organització i Finances; juntament amb Isabel M. Gelabert Llambias, Rosario Juan Oliver; Loreto Oliver Llabrés; Maria Noya Cea; i José A. Sotelo Ruiz.

Rafaela García, nova secretària general de Pensionistes i Jubilats

FED. PENSIONISTES
I JUBILATS

La Federació de Pensionistes i Jubilats va celebrar el seu Xè Congrés, en què es va constituir la nova Executiva de la Federació en substitució de l'Executiva provisional que funcionava fins ara. Els propers quatre anys els jubilats i pensionistes de CCOO a les Illes Balears comptaran amb una Executiva renovada, amb els membres que la conformen: Rafaela García Aybar, Antonio Tortonda Domínguez, Juan Sánchez Sánchez, Miguel Siles Montesino, Antonio Palomino Navas, Blanca Obispo Huarte Mendicoa i Maria Martín García.

En la seva intervenció, la nova secretària general, Rafaela García, va agrair la confiança que li

van donar els seus companys per dur endavant les línies generals d'acció aprovades en el Congrés i va manifestar que es pren el càrrec amb il·lusió i ganes de fer feina perquè els més grans i pensionistes se sentin representats i amb tot el suport del sindicat.

Rafaela García també va assegurar que continuarà amb la tasca de la Plataforma de d'associacions de jubilats i pensionistes de Mallorca, constituïda el passat 7 de novembre i que aposta per combatre les retallades en serveis socials que estan empobrint de cada dia més els més febles, "i això no ho podem permetre, perquè de la força de tots junts en l'actualitat dependrà el futur de tots", va assenyalar.

ASESORAMIENTO SINDICAL

OFERTAS Y DESCUENTOS

FORMACIÓN

OCIO, VIAJES, HOTELES...

SEGUROS PARA LA AFILIACIÓN

CONCERTACIÓN SOCIAL

ASESORAMIENTO JURÍDICO

NEGOCIACIÓN COLECTIVA

Sácale partido a tu CUOTA SINDICAL

TERRITORIS

Felipe Zarco, reelegido

UNIÓN INSULAR DE IBIZA Y FORMENTERA

El 23 de noviembre se celebró el X Congreso de la Unión Insular de Ibiza y Formentera. Ha sido un congreso que venía marcado por la Huelga General del 14-N, ya que su celebración tenía que haberse realizado el 15 de noviembre y se aplazó por cuestión de logística. Se ha desarrollado en circunstancias excepcionales, en un escenario

de profunda crisis económica y con una tasa de desempleo en octubre de 10.171 parados en Ibiza y 484 en Formentera, con un incremento de la precariedad laboral y las desigualdades sociales, además de con durísimos ataques al Estado Social. Con todo ello, su desarrollo fue con toda normalidad.

En el X Congreso de la Unión

estaban convocados treinta delegados y delegadas, de los cuales retiraron su acreditación veintisiete, trece mujeres y catorce hombres.

En este Congreso se decidió la reelección del compañero Felipe Zarco Ortega como secretario general y la elección de la Ejecutiva que dirigirá la organización sindical de Comisiones Obreras en Ibiza y Formentera durante los próximos cuatro años. La Ejecutiva está compuesta por cinco miembros; Felipe Zarco Ortega (secretario general), Consuelo López Melero (secretaria de Organización), Annamarie Fussa (secretaria de Acción Sindical), Agustín Gutiérrez Pérez (responsable de Salud Laboral) y Bartolomé Villa Favia (vocal). La nueva Dirección tendrá que enfrentarse a los retos que desde hace unos años están planteando tanto los empresarios como las Administraciones Públicas; a los continuos ataques que están sufriendo de unos y de otros; a los recortes en derechos laborales y sociales y, sobre todo, a las demandas de trabajadoras y trabajadores. Tendrán que asumir el compromiso que han adquirido de llevar el sindicato hasta el último rincón de las empresas que hay en Ibiza y hacer un gran esfuerzo para que en estos cuatro años, también Formentera, sea una prioridad.

Nou mandat amb ànims renovats

ANTONI PERELLÓ
SECRETARI GENERAL DE LA
UNIÓ COMARCAL D'INCA

En el darrer congrés de la Unió Comarcal d'Inca es posava de manifest la millora que la Unió havia sofert en els darrers anys, en què havíem passat del retrocés en tots els sentits, a l'avanç amb afiliació, delegats i presència.

Ens posàvem com a fites seguir millorant i consolidant l'estructura de la Unió, ampliar i consolidar l'afiliació, fomentar la participació, combatre tota mena de discriminació, augmentar la formació sindical dels delegats, i el seguiment i la millora en salut laboral, així com millorar també la coordinació entre la Unió i les Federacions.

Aquestes fites només s'han aconpleert parcialment: no hem aconseguit que l'afiliació participi més, que s'impliqui més i això no es bo per ningú.

Tornant als primers anys del passat mandat, hem de dir que l'estructura de la Unió Comarcal d'Inca es mantenia, estàvem oferint serveis d'orientació labo-

ral, de salut laboral i d'assessoria laboral i sindical, amb un equip de gent molt vàlid i que ara, desgraciadament, ja no tenim complet. Tot i això, continuem donant atenció, llevat de l'orientació laboral. Comença el nou mandat amb els objectius que havíem marcat a l'anterior i que no aconseguíem, sobretot fomentar les seccions sindicals a les empreses, per tal de millorar la participació i la coordinació; aquesta coordinació entre la Unió i les Federacions s'ha de potenciar. També hem d'augmentar l'afiliació, avui per avui és la única font d'ingressos i ens permet ser independents i autosuficients.

El Govern ha romput totes les regles de joc i ha eliminat sistemàticament totes aquelles institucions, organismes, etc. que poden qüestionar la seva manera de fer, o això intenta. Comptant amb els nostres propis recursos i arribant a la gent amb la veritat per davant, hem de seguir donant esperança, ja que qui ho hauria de fer no són capaços de fer-ho.

El governs, tant el central com l'autonòmic, s'han oblidat del seu motiu de ser, que no és cap altre que protegir i governar els seus ciutadans i no governar pels interessos dels oligopolis, bancs i mercats.

En la situació actual i amb les eines que tenim, des de CCOO hem de continuar fent feina contra les injustícies i al costat de totes i tots els treballadors.

El Xè Congrés de la Unió Comarcal de Manacor escull per unanimitat una nova Executiva que aposta per la continuïtat

Cati Ginard renova el càrrec a Manacor

UC MANACOR

Cati Ginard continua al capdavant de la Unió Comarcal Manacor de CCOO. Així ho va decidir el passat dia 16 de novembre el Xè Congrés, que va escollir per unanimitat una nova Executiva que aposta per la continuïtat. Cati Ginard és la secretària general, i l'acompanyen Ruth Martínez, Miguel González, Antònia Lull (nova incorporació), Antoni Estelrich i Mercedes Fernández com a membres de la Comissió Executiva.

Ginard va destacar que s'incorpora a l'estructura de l'Executiva Antònia Lull (la resta de secretaris co-

marcals repeteixen) i que aposta "per la continuïtat" i per treballar "com sempre" pels interessos dels

treballadors i treballadores de la comarca.

Segons Ginard, "la Comissió Executiva elegida en el X Congrés de la Unió Comarcal de Manacor es proposa com a objectius reforçar el sindicat dins i fora de les empreses. Per a això, prendrà com a base la formació sindical per a delegats i l'organització sindical als centres de treball. La UC Manacor potenciarà al màxim l'afiliació dels delegats i delegades i dels treballadors/es, implicant-los en les tasques sindicals pròpies dels seus càrrecs i de l'intern de l'organització, per intensificar les bases del sindicat a la comarca".

La secretària general de Manacor també afirma que intentaran "aconseguir la col·laboració dels delegats/des als centres on comptam amb una major representació i implicar-los en les eleccions sindicals, tant al seu centre de treball com en altres".

En darrer terme, Cati Ginard assegura que continuaran "col·laborant i treballant amb les distintes federacions, com sempre s'ha fet, per augmentar tot el possible l'estructura de CCOO a la comarca de Llevant, entenent que la situació actual no és fàcil i per això necessitem tots els nostres esforços i tota la nostra dedicació."

Nou període a Menorca

PATRICIO SERRA

SECRETARI GENERAL DE COMISSIÓ OBRERA DE MENORCA

El nou equip de direcció queda conformat pel secretari general, Patricio Serra; el secretari d'Organització i Finances, Enrique Spera; la secretària d'Acció Sindical, Olga Mendigorri; el secretari de Salut laboral, Juan Andrés Bernabeu; el secretari de Formació Sindical i Ocupacional, Andrés Fernández; el secretari d'Afiliació i Serveis, Antonio Soria Hernández; la secretària de

la Dona, Rafaela Pons Seguí; i les dues vocals Margot Sastre Albis i Ricarda Minaya.

Aquest congrés s'ha celebrat en un moment especialment complicat, amb un diàleg social nul i amb una crisi sense precedents que continuarà si no s'estimula el creixement econòmic i es produeix un canvi en el model productiu.

De fet, molts intuïem que no sortiríem de la crisi amb les retallades, i això ja és una evidència per a tots, menys per a qui governa.

A Menorca l'únic sector que es manté estable és el sector turístic, malgrat tenir una estacionalitat molt marcada pel fet que les temporades cada vegada són més curtes i això comporta una major precarietat en els contractes que se subscriuen. Per tant, s'hauria de tractar d'allargar la temporada al màxim i cercar altres alternatives per a la temporada d'hivern

(turisme sènior europeu, Imsero, senderisme, etc.), a fi de desestacionalitzar l'illa. Per a això deuria d'existir voluntat política i dotar el projecte dels recursos necessaris potenciant també les comunicacions aèries amb l'exterior.

D'altra banda, la gran crisi en el sector de la construcció ha provocat una quasi paralització de tots aquells oficis que giren entorn de la construcció, amb la desaparició de moltes empreses i el consegüent augment de la taxa d'atur de manera alarmant.

També el sector industrial s'ha vist afectat per la crisi i es troba en estat agònic per l'abandó de què ha estat objecte per part dels distints governs.

Per tant, des de CCOO Menorca creiem que s'hauria de millorar el crèdit a les empreses i a particulars, perquè d'aquesta manera es reactivi l'economia tan debilitada que tenim.

La Formació per a l'Ocupació i el desenvolupament de les com-

petències professionals han patit amb aquesta crisi un debilitament pressupostari de gran calat. També s'ha retrocedit en els últims temps en matèria de salut laboral a les empreses, ja que moltes d'elles han paralitzat iniciatives de millora i s'ha obviat en molts casos el compliment de la Llei de prevenció.

Com a objectiu prioritari per a aquest nou període ens hem marcat el creixement en afiliació, i per a això hem d'estar més a prop dels centres de treball i convocar assemblees. Però també volem aconseguir millorar l'atenció als afiliats/des emprant les noves tecnologies, per mantenir-los informats de manera permanent i fluïda i alhora animar-los a participar activament amb les seves opinions.

Així mateix ens hem proposat continuar acostant el sindicat a les empreses mitjançant les eleccions sindicals, amb l'objectiu d'augmentar-ne la nostra presència i alhora millorar la participació

activa dels delegats/des en el dia a dia del sindicat, així com millorar la seva atenció.

També creiem necessari estar al costat de les persones en situació de desocupació, per poder ajudar-les mitjançant la informació dels seus drets i mostrar-los la utilitat del sindicat.

Un altre dels nostres objectius és tractar d'arribar al col·lectiu de joves, en un moment en què estan patint molt les conseqüències de la crisi i que en molts casos no coneixen el paper del sindicat en la societat.

En definitiva, queda molta feina per davant però també il·lusió per poder portar-la a terme, malgrat les dificultats per les quals travessam i l'important retall en mitjans que s'ha produït a conseqüència de les polítiques que aquest govern està implantant.

Malgrat tot, esperam poder fer una bona feina que reverteixi en el creixement d'aquest gran sindicat que és CCOO.

CLÍNICA BAVIERA
INSTITUT OFTALMOLÒGIC EUROPEU

OFERTA EXCLUSIVA
PER AFILIATS/ADES
I FAMILIARS DIRECTES DE

NOMÉS DE
GENER A MARÇ

¡ACOMIADA'T
ARA D'ULLERES
I LENTS DE CONTACTE!

Promoció CIRURGIA
REFRACTIVA LÀSER

745€/ull

Consulta mèdica
preoperatoria

35€

"Per fi noto els
petits detalls
sense necessitat
d'ulleres"
Roberto Rubio

ACREDITACIÓ
d'afiliat

IMPREScindIBLE PRESENTAR
en la 1ª visita a Clínica Baviera.

Resta de consultes i serveis 10% dte.
Excepte anells i lents intraoculars.

Palma de Mallorca. 31 de Diciembre, 22 | 971 20 06 58

LÍDER A ESPANYA EN OFTALMOLOGIA AVANÇADA

TARIFES I PROMOCIÓ VÀLIDAS NOMÉS A LES CLÍNQUES DE PALMA DE MALLORCA

Dr. Santiago Tomás i Dra. Arantxa Urdiales (Especialistes en Oftalmologia i Cirurgia Oftàlmica)

CLUB CB PREMIER
UN CLUB PLE DE PRIVILEGIS

DEMANA LA TEVA 1ª CONSULTA MÈDICA 902 130 100 / clinicabaviera.com

el servei assegurador de

**Contracta ara la teva assegurança de Vida
i aconsegueix 6 Mesos Gratis**

**I a més, cobertura de Protecció d'Assegurances
per Desocupació, gratis amb la teva pòlissa.**

Informa't de tots els **avantatges i descomptes** que
t'ofereix ATLANTIS per ser afiliat/ada, a la teva delegació:

ATLANTIS - Palma de Mallorca
C. Francesc de Borja i Moll, 3
Tel. 971 71 86 81
mho@atlantisgrupo.es